

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **L. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2024, č. j. OAM-1005/BA-BA01-HA15-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 12. 2024, č. j. 17 Az 11/2024-37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výše nadepsaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci (dále jen „stěžovatel“) podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, mezinárodní ochranu a azyl.

[2] Stěžovatel podal proti v záhlaví uvedenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, včasnou a blíže neodůvodněnou kasační stížnost, kterou spojil s odůvodněným návrhem na přiznání odkladného účinku. Zároveň požádal Nejvyšší správní soud o ustanovení zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce usnesením ze dne 23. 1. 2025, č. j. 9 Azs 2/2025-28, zamítl (výrok I.). Stěžovatel totiž dostatečným způsobem neozřejmil své osobní a majetkové poměry. Kasační soud dále vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi, nebo prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání (výrok II.). Také stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví nadepsaný rozsudek (výrok III.). Zároveň jej soud poučil o důsledcích nevyhovění těmto výzvám.

[4] Stěžovatel nebyl při doručování zastížen a obálku nebylo možné vložit do schránky adresáta, vrátila se proto zpět zdejšímu soudu, který dne 5. 2. 2025 vyvěsil na úřední desce podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), sdělení, že doručovaná zásilka je ode dne 5. 2. 2025 uložena a připravena k vyzvednutí u Nejvyššího správního soudu. Zároveň byl stěžovatel ve

sdělení poučen o důsledcích nevyzvednutí uložené písemnosti, a sice že se písemnost považuje desátým dnem ode dne uložení za doručenou (č. l. 34 spisu NSS). Jelikož si stěžovatel uloženou zásilku ve lhůtě nevyzvedl, byla mu dne 17. 2. 2025 doručena fikcí. Patnáctidenní lhůta k doložení plné moci nebo potřebného vzdělání marně uplynula v úterý 4. 3. 2025.

[5] Nejvyšší správní soud připomíná, že zastoupení advokátem je (s výjimkami) jednou z podmínek kasačního řízení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). V projednávané věci však nedostatek zastoupení stěžovatele nebyl odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro vady návrhu, pro něž nejde v řízení pokračovat, podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[6] Pro úplnost kasační soud uvádí, že stěžovatel svou kasační stížnost spojil též se žádostí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však podotýká, že rozhodl o kasační stížnosti bezprostředně po provedení nezbytných procesních úkonů, a proto již nerozhodoval samostatně o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť by to bylo s ohledem na nesplnění jedné z podmínek řízení (zastoupení advokátem) zjevně nadbytečné.

[7] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu